

Hak-al

**1975 – 2025
NVWC 50 JAAR**

- ***Big Day 2025***
- ***Steenuiltjes en dwerguiltjes***

Het Oortdeel

Louis van Oort

Lvanoort@planet.nl

Stille lente

Medio maart tot half mei is voor mij de mooiste periode van het jaar. De vogelzang knalt er dan per dag harder en gevarieerder uit, terwijl de lucht zwanger is van verwachting: zie ik vandaag de eerste boerenzwaluw? Is de wielewaal al terug? Zouden er dit jaar nog wel grutto's of veldleeuweriken in ons gebied gaan broeden?

Die laatste vraag trekt meteen ook een grauwsliuier over deze mooie maanden. Je hoeft niet eens in opa-vertelt-modus te schieten om hier iets tranentrekkends over te vertellen. Slechts 15 jaar geleden viel bijvoorbeeld in de weilanden rond de illustere Ganzenpanweg in het zuiden van het NVWC-werkgebied nog de uitbundige zang van de veldleeuwerik en roep van de grutto te horen. Als ik met mijn blijde kop nu door het gebied rijd in de lente hoor ik... niets. Ja, het geraas van de Rijksstraatweg en hier en daar een kraai. Het klinkt dramatisch maar ik zat deze april echt bijna jankend op de fiets. Het baanbrekende boek *Silent Spring* van Rachel Carson is na ruim 60 jaar werkelijkheid geworden.

Ik heb verder helemaal geen zin om 'de boeren' hierover af te branden. Afkomstig uit het piepkleine dorpje Enspijk ben ik opgegroeid tussen de boeren. Als klein ventje mocht ik in stallen helpen, ging ik mee met de bietenoogst en haalde ik rottigheid uit op hooizolders. Ik ken de boer. Hij werkt keihard voor zijn boterham en eigenlijk ook voor onze. En doorgaans heeft hij hart voor dieren, in ieder geval voor zijn eigen levende have, maar toch ook meestal wel voor het leven op het land: de hazen, de kieviten... Maar om het hoofd te kunnen bieden aan de keiharde wetten van de economie worden de boeren blijvend gepusht tot en over de grens van wat ecologisch verantwoord is. Iedere centimeter land dient bemest, bezaaid en gemaaid te worden; ongedierte en onkruid moeten nietsontziend worden bestreden. Kievit of niet, efficiency gaat voor het vogeltje. Het resultaat is navenant: de opbrengsten schieten omhoog, de biodiversiteit holt achteruit. Wat rest, zijn groene woestijnen van Engels raaigras en vrijwel vogellose muren van maïs.

Is hiermee dan die hele lenteperiode verpest waarover je eerst nog zo liep te zwijmelen, Van Oort? Nou nee, niet helemaal.

Op fietsafstand van Culemborg, net buiten de territoriale wateren der NVWC, bevindt zich een gebied waar nog wél het Oudhollandsche geluid des voorjaars te horen is. Ik heb het hier over het Rijswijksche Veld. Toen ik helemaal klaar was met de verschroeiende stilte van het Beedsche veld e.o. had ik dringend wat zalf voor de vogelaarsziel nodig. En die vond ik in het Rijswijksche Veld. Al vroeg in de lente waren hier de eerste veldleeuweriken aan het zingen en graspiepers aan het baltsen. Ook lieten zich de nodige grutto's horen. En waar die in de rest van de streek al snel doortrekken naar betere oorden, bleven ze hier hangen, om – jawel – te gaan broeden. Zodoende kon je hier tot in juni begroet worden door de heerlijke roep van onze nationale vogel. Hier wel!

Zijn er dan geen boeren in dit weidevogelparadijs om de hoek? Zeker wel. En dat ruik je soms best. Maar er is hier ook echt ruimte voor de vogels gemaakt. Allereerst door middel van een handvol speciaal gecreëerde plas-drasgebiedjes, waarbij stukken weiland permanent onder water gezet worden m.b.v. zonnepaneelaangedreven pompen. Dit zijn ideale stukken voor weidevogels (en vele soorten watervogels) om te foerageren en schuilen. Daarnaast – en dat is misschien nog wel belangrijker – wordt in deze polder heel laat gemaaid, waardoor de kans dat jonge grutto's en kieviten volwassen worden enorm groeit. Tot slot zijn in het gebied ook vrijwilligers actief die de nesten tellen en beschermen. Alles bij elkaar een recept voor ouderwets voorjaarsgeluk. Kon de methode Rijswijksche Veld overal maar worden toegepast.

Goed, het zal ongetwijfeld wat ten koste gaan van de agrarische opbrengst van deze landerijen, maar de biodiversiteitsopbrengst is onbetaalbaar. Een boer die een beetje hart heeft voor de wereld om hem heen, zou dat toch ook moeten zien.

Coverfoto steenuiltje
© Tom van Kerkhof

Grutto in Rijswijksche veld
© Paul van Veen

In dit nummer

- 2 Het Oordeel – *Stille lente*
- 4 Van het bestuur – *Waardewandeling*
- 5 Grensoverschrijdend?
- 6 Aha op die manier! – *Tom van Kerkhof*
- 8 Liefelingsgebied – *Anders kijken*
- 10 Ik teken ervoor! – *Drie steenuiltjes op een rij*
- 12 Kunst- en natuurfair op Werk aan het Spoel
- 15 De Vaas 4 – *Knoopkruid*
- 18 Jeugd in actie

- 20 Dwerguiltje
- 21 Groen Lintje 2025 naar NVWC
- 22 Waar komt die naam vandaan? – *Rietzanger*
- 24 **Big Day 2025**
- 31 Colofon, info en adressen
- 32 Groepsfoto Big Day
- Deadline Hak-al 03-2025: 18 augustus

Van het bestuur

bestuur@nvwc.nl

door Kars Veling

De toekomst van de Redichemse Waard

Waardewandeling in de Redichemse Waard © Kars Veling

De Natuur- en Vogelwacht bestaat 50 jaar en vanaf het begin was de Redichemse Waard een onderwerp dat ons bezighield. De Redichemse Waard, waarin de Afgraving ligt, was ook toen al bijzonder qua natuurwaarden, maar ook omstreden omdat er allerlei zaken gebeurden waar de natuur niet beter van werd.

De gemeente Culemborg is al vanaf die tijd erfpachter en toen in 2015 dat erfpachtcontract zou worden ontbonden, kwam de hele kwestie in een stroomversnelling. Een burgercollectief van diverse Culemborgse organisaties verenigde zich in het Collectief Redichemse Waard en de NVWC sloot zich daarbij aan. Doel van het collectief was om de waard weer van de Culemborgers te maken en om de grote potentie voor de natuur en biodiversiteit weer te laten floreren. Jarenlang waren er gesprekken met de gemeente, eigenaar Sanderse en het collectief, maar keer op keer kwam het niet tot overeenstemming.

Toen eigenaar Sanderse vorig jaar onverwacht overleed, ontstond er een nieuwe, maar onduidelijke situatie. Inmiddels is er wat meer duidelijkheid en is de verkoop van de Redichemse Waard een serieuze optie. De gemeente Culemborg heeft het eerste recht op

koop, maar het te betalen bedrag is te hoog door de moeilijke financiële situatie. Maar koop en doorverkoop, waarbij ook voorwaarden kunnen worden gesteld, is wel een mogelijkheid. Er zijn twee partijen die wel interesse hebben om de waard te kopen en ook de erfgenamen zijn nog in de race.

De Natuur- en Vogelwacht Culemborg hoopt van harte dat de koper oog heeft voor de grote potentie van het gebied en daar ook vol op in gaat zetten. Maar bij veel kopers zal er ook een verdienmodel bij zitten. Als men zo'n groot bedrag uitgeeft, moet er ook wat tegenover staan. Dat kan gaan om zandwinning, recreatievoorzieningen, of andere grote ingrepen. We blijven dit nauwlettend volgen en hopen onze droom, een prachtige en biodiverse Redichemse Waard, met de komende eigenaar waar te kunnen maken. Wordt ongetwijfeld vervolgd.. 🐦

Grensoverschrijdend?

door Anne Martine Reesink-Buijtenhuis

Na een periode van een paar angstig stille jaren zonder mijn jaarlijkse merels, eindelijk een teken van hoop. Alweer zo'n drie jaar geleden zat ons merelvrouwtje heel stilletjes en rillend naast mijn stoel. Ik wierp haar een kruimeltje van mijn boterhammetje toe en ze probeerde het te pakken, maar pikte er volledig naast. Een keer links, een keer rechts. Het was goed fout met haar. Ze hief haar kopje naar me op en het leek bijna of ze om hulp vroeg. Dat was de laatste keer dat ik haar zag. Ook het mannetje heb ik niet meer gezien, laat staan gehoord. Ik miste ze vooral 's morgens als de dag zich aankondigde en 's avonds als we samen de zon zagen ondergaan. Alleen het saaie nasale koeren van de duiven die in overvloed in de wijk voorkomen, wekte ons nog dagelijks en dat ging dan de hele dag door.

Vandaag ging ik even in het eerste lentezonnetje zitten kijken of mijn plantjes al een stukje opschoten en ineens hoorde ik een merel vlakbij weer vrolijk oefenen voor zijn uitgebreide avondconcert. Ik juichte in stilte en genoot ervan.

Op het dak van de overbuurman zaten twee tortels boven op de nok. Zij vlak bij de rand en hij zo'n twee meter erachter. De macho had zich wat breder gemaakt en deed dapper zijn best om haar met diepe buigingen zijn respect te tonen voor haar vrouwelijke schoonheid. De uitslover. Bij iedere buiging hipte hij een stukje dichterbij. Ja, ja. Zij draaide eerst haar kopje wat hooghartig opzij en negeerde hem vervolgens volledig. Toch hipte hij weer een stukje dichterbij en zij schoof vervolgens naar het uiterste puntje van de nok om wat afstand te garanderen en duidelijk te maken dat hij niet moest blijven zeuren. De lomperik volhardde echter in zijn tactiek waarna ze dan maar wegvloog. Hij er hitsig achteraan. Duidelijk een gevalletje me-too, maar de media zijn er nog niet in geslaagd om tot het dierenrijk door te dringen. Ik betwijfel of duiven een soort Mariëtte Hamer hebben die de mannen terug fluit.

Moeten we ons afvragen of hier sprake is van grensoverschrijdend gedrag?

Nou, dan hebt u nog niet de wilde eenden geobserveerd! 🐦

Houtduif met tortelduifgedrag © Gerrit Jan Klop 29-6-2004

Aha, op die manier!

Het verhaal achter de foto

door Tom van Kerkhof

Het was in juli 2012, zolang alweer geleden in het veld in Culemborg. Het was in de namiddag op weg naar huis terwijl ik langs een rijtje knotwilgen reed, zag ik in een flits een uiltje. Heel langzaam terug gereden en voorzichtig in de berm geparkeerd. Dan komt langzaam het leventje weer op gang, drie uiltjes maar liefst die zich heel langzaam lieten zien. Een volwassene en een jonge steenuil direct al heel duidelijk.

Na enige tijd kwam ik erachter dat het jong regelmatig aan het bedelen was. Soms ging de oudere uil naar een andere knotwilg om daar een prooi op te halen voor het jong. Voor mij dus een soort voorraadboom. Waarschijnlijk kunnen de jongen nog niet echt goed vliegen.

Dan sluipt de gedachte binnen om een prooioverdracht te fotograferen, maar telkens als een prooi wordt overgedragen aan één van de jongen draait de ouder-uil zich met de rug naar me toe. Ook de hoogte waarop ze zit en de boom zelf bevallen me niet. Ik heb het

idee om ze wat dichterbij te lokken door ze een overdrachtplaats te bieden via de scope op statief. Eigenlijk is het nieuwsgierigheid die me leidt. Inmiddels is het te laat geworden en het licht speelt me parten. Ik probeer om zo rustig mogelijk de hele situatie nog eens te overdenken. Eigenlijk is het hetzelfde als met ijsvogels. Eerst ontdekken waar ze regelmatig komen, welke tak, waarna je de situatie probeert 'te lezen'. Alles telt dan mee, plaats, positie, dekking, licht, achtergrond, maar vooral ook rust, stilte en verwondering. En dan ineens zit de ouder-steenuil op de neergezette scope! 🦉

Anders *kijken*

Mijn favoriete Culemborgse gebied: de Baarsem- en Goilberdingerwaard

door Loes Plaisier

Foto 1: Kunstwerk van een bever

De westelijke uiterwaarden van de Lek zijn mijn figuurlijke achtertuin. Ik wandel er graag: in elk seizoen valt er wel wat moois te zien én te fotograferen. Een uiterwaard is een dynamische landschapsvorm, waar water een grote rol speelt. Bij hevige regenval stroomopwaarts of na de dooi in de bergen kunnen grote hoeveelheden water de uiterwaarden blank zetten. De begroeiing en alle bewoners moeten daar tegen bestand zijn. Die bewoners kun je 'documentair', in close-up of tijdens het 'gouden uur' fotograferen. *Maar ik kijk liever 'anders'.*

Anders kijken ...

Naar de bevers bijvoorbeeld. Ze bouwen hun burcht deels onder water. Ze knagen bomen om, voor voedsel en om bouw materiaal voor de burcht te verkrijgen. Maar soms ... soms denk ik dat ze het ook voor de lol doen. Gewoon, om de uiterwaarden een kunstzinniger tintje te geven. Anders kijken ... is wat ik steeds probeer als ik fotografeer. Mijn verbeelding de vrije loop laten. In mijn ogen heeft een bever een koe gemaakt die een nijlpaard kust. (Foto 1)

Vervreemden

Mijn onderwerpen vervreemden vind ik ook leuk, zodat je je afvraagt "Waar kijk ik nu eigenlijk naar?" Vervreemding

bereik je door bijvoorbeeld ver in te zoomen, te spelen met licht of een extreem standpunt in te nemen. Ook verstilling kan een vervreemdend effect geven.

Foto 2 lijkt een vlinder, maar het is een drijvend veertje dat aan een takje is blijven hangen. Gefotografeerd op een mooie windstille zomeravond tegen zonsondergang, met mooi strijklicht. Als je dan een heel laag standpunt inneemt, krijg je een prachtige weerspiegeling in het water waardoor je het water amper ziet en deze 'vlinder' lijkt te zweven.

Inzoomen

Hoge waterstanden in de Lek komen meestal voor aan het eind van de winter of in het vroege voorjaar. Als het dan toch nog even gaat vriezen ... dan wordt het echt fotogeniek! Druppel voor druppel worden de ijspegels gevormd door klotsend water dat tegen de afasteringen aanspat. Het worden hele ijs gordijnen, die aan de draden komen te hangen. Als je dan het geluk hebt dat je op het ijs kan staan en die ijsschermen dicht kan benaderen, dan is het prijs schieten: prachtige ijspegeltjes.

Foto 3: fotografeer je bij zonnig weer dan krijg je mooie weerspiegelingen en kleuren in de pegels. Een paar uur later was het bewolkt geworden. Dat gaf een heel ander licht dus een andere sfeer. Toen kon ik prachtige monochrome, verstilte beelden maken. Van foto 4 hebben we afgelopen jaar onze nieuwjaarswens gemaakt onder het motto "Blijf elkaar vasthouden".

Foto 2: Veertje of vlinder?

Foto 3: Unieke Culemborgse ijspegels want als je goed kijkt zie je in elke ijspegel 2x de spoorbrug weerspiegeld.

Foto 4: Ijspegeltjes bij bewolkt weer.

Foto 5: 11-10-2024, noorderlicht boven de Baarsemwaard

Ander licht

Noorderlicht: dan denk je al gauw aan IJsland of Lapland. Toch is het soms ook in Culemborg te zien. De app 'Aurora' is een goed hulpmiddel om te weten of er kans is op noorderlicht. Je moet er wat nachtrust voor opofferen, maar dan kan je prachtige plaatjes maken, of gewoon kijken en genieten! Het tijdstip waarop foto 5 is genomen ... 03:29h! Wil je noorderlicht fotograferen dan heb je wel een statief nodig, want je werkt met een lange sluitertijd. Deze foto is met een sluitertijd van 20 seconden gefotografeerd. Zo houd je de iso laag, waardoor het beeld niet korrelig wordt.

Ik heb geprobeerd de uiterwaarden voor u in een ander licht zetten. Mogelijk werkt het inspirerend! 🐦

Ik teken ervoor!

Drie steenuiltjes

door Rebecca Engels

Ik word altijd blij als ik steenuiltjes tegenkom. Hun nieuwsgierige blik, hun grappige houding en het onderlinge gedrag maken ze onweerstaanbaar om naar te kijken én te tekenen. Rondom Culemborg, waar ik vaak wandel en inspiratie opdoe, kun je deze kleine, eigenwijze uiltjes ook tegenkomen. Ze voelen zich thuis in oude boomgaarden, knotwilgen en boerschuren — plekken waar het landschap zijn natuurlijke charme heeft behouden.

Met die inspiratie in mijn achterhoofd begon ik aan mijn nieuwste werk: drie steenuiltjes die zij aan zij op een tak zitten. Wat ik hier zo leuk aan vind, is dat je er een eigen verhaal bij kan verzinnen. Zoals: "Waar zullen ze het over hebben?" Voor de achtergrond gebruikte ik pastelkrijt om een zachte, warme sfeer neer te zetten. De steenuiltjes zelf werkte ik uit met pastelpotlood, waarmee ik elk veertje, elke houding en vooral hun alerte blik zo natuurgetrouw mogelijk heb weergegeven.

Een van de leukste én meest uitdagende onderdelen van dit werk waren de ogen en de snavels van de uiltjes. Wat op het eerste gezicht misschien gewoon geel lijkt, heeft subtiele kleurovergangen.

Voor de ogen gebruikte ik niet alleen verschillende tinten geel, maar ook nuances van groen en zelfs een beetje blauw om die echte, levendige glans vast te leggen. Ook de snavels waren opgebouwd uit meerdere lagen kleur, zodat ze mooi in het geheel opgingen en tegelijk hun eigen karakter kregen. Deze kleine details maken voor mij echt het verschil: ze brengen het werk tot leven.

Aan dit werk van 70 x 50 cm heb ik ruim een maand fulltime gewerkt. Door andere werkzaamheden, zoals het geven van tekenlessen en deadlines voor tekeningen in opdracht, duurde het uiteindelijk ongeveer een half jaar om het volledig af te ronden. Het werk is ingelijst in een elegante bronzen lijst met museumglas

op een rij

(formaat 82 x 62 cm), zodat elk detail en iedere kleur zo mooi mogelijk uitkomt.

Deze tekening is nog beschikbaar. Heb je interesse, of wil je het werk graag eens in het echt bewonderen? Je bent van harte welkom in mijn atelier bij HAAKS in Culemborg! Stuur gerust een mailtje naar natureartbyrebecca@gmail.com.

Tot de volgende keer in "Ik teken ervoor!"

Wil jij meer van mijn werk zien? Volg mij dan op Facebook of instagram ([/natureart_byrebecca](https://www.instagram.com/natureart_byrebecca)) 🦉

door Kars Veling

Op zondag 25 mei, de laatste dag van de week van de biodiversiteit, stond Werk aan het Spoel helemaal in het teken van kunst en natuur. LekArt en de NVWC organiseerden een fair met die twee thema's.

Het gezellige NVWC-plein bij Bomvrij Noord

*Linksonder: muziek was er ook op de fair
Onder: de voeldoos*

Er waren dertig kramen, van schilderijen en tekeningen en prachtige sierraden tot voedselbos Geldermalsen en Ommelanden Culemborg, waar duurzaam geteelde groente, fruit en appel- en perenstroop werden verkocht. Ook Kwekerij KleiKracht was er, een duurzame kwekerij die vaste planten teelt zonder gif of kunstmest. En bij de stand van Vlinderman Nicky Castricum, bekend van projecten als Mot in Mokum, kon je een minicursus volgen over vlindervriendelijke tuinen. Ook De Fruitmotor en Gonzend Rivierenland waren aanwezig, zodat je hun 'Krenkelaar' kon proeven en waar verteld werd hoe het project bijdraagt aan biodiversiteit in Rivierenland.

Ook de NVWC

Maar natuurlijk waren ook wij als Natuur- en Vogelwacht vertegenwoordigd en hadden het hele plein voor de bunker Bomvrij Noord geannexeerd. Op onze jubileumbakfiets was een voeldoos, waar kinderen (en grote mensen) konden voelen wat voor stukje natuur er was verstopt. Er was een grabbelton waar kinderen allerlei prijsjes konden winnen, waaronder een nestkast voor de koolmees, prachtige vogelplaten en nog veel meer. Het was altijd prijs! In een ruimte op het fort konden kids kleurplaten kleuren en vogelmodellen maken. Gerda had daar haar prachtige natuurkaarten in de verkoop. Veel mensen kenden de NVWC nog niet en deze dag was er volop gelegenheid om daar verandering in te brengen. Bij onze kraam zag men hoe veelzijdig onze club is en welke werkgroepen er zijn en wat deze doen. Ze zagen de schitterende Hak-al en konden zich aanmelden voor de Tsjielp.

en natuurfair aan het Spoel

De eerste contouren van het natuurkunstwerk van de jeugdgroep; daarnaast het voltooide kunstwerk

Links: zaadbommetjes maken

Boven: Jouke demonstreert hoe een boerenwaluw in zijn net hangt

Jeugd maakt schitterend natuurkunstwerk

De jeugdgroep van de NVWC is gedurende de dag regelmatig met kinderen de uiterwaard in gegaan om mooie materialen te verzamelen. Niet zomaar, maar om een prachtig kunstwerk te maken, een natuurkunstwerk, wat natuurlijk een prachtige invulling was van de combinatie kunst en natuur, die centraal stond op deze fair.

Meer kleur in Culemborg

Let maar op, je zult veel meer bloemen gaan zien in onze omgeving. Tientallen kinderen hebben samen meer dan 100 zaadbommetjes gemaakt. Bolletjes klei met daarin zaden van rode klaver en anderen mooie wilde bloemen die zullen worden uitgestrooid in de buurt. Rode klaver is een heel belangrijke plant voor veel insecten zoals bijen en vlinders. Maar ook volwassenen gaan werken aan meer bloemen, want we hebben iedereen die dat wilde een zakje zaad meegegeven van wilde bloemen. Uiteraard biologische, dus niet gekweekt met kunstmest en niet behandeld met gifstoffen!

Boerenwaluw en Culemborgse natuurpareltjes

Jouke had een speciaal hoekje ingericht waar hij informatie gaf over de boerenwaluw en waar hij liet zien op welke manieren daar onderzoek naar gedaan wordt. Voor veel mensen was dit echt helemaal nieuwe informatie en de belangstelling was groot. In Bomvrij Noord, een oude bunker, was ook een presentatie te zien over dat onderwerp en bovendien één over de natuurgebieden rondom Culemborg. We lieten zien waar mooie natuurpareltjes zijn, wat je daar kunt tegenkomen en welke wandelingen je er kunt maken. Dat ging om plekken bij de stad, zoals de Plantage en de Zump, maar ook gebieden wat verder weg, zoals de Regulieren, het Tichelterrein bij Buren en de Mariënwaerd.

Kunst- en natuurfair

Veel belangstelling van jong en oud - hier de start van de schelpenexcursie

Doorlopende presentatie in Bomvrij Noord

Ondanks regen toch speuren naar vogels

De Kunst- en Natuurfair is mede mogelijk gemaakt door

En natuurlijk op pad

De hele dag door waren experts van de NVWC op pad met belangstellenden. In de stromende regen vertrokken al 12 mensen om te speuren naar vogels. Later was er een plantensafari en gingen we op pad om kennis te maken met de basiskwaliteit Natuur. We zochten naar soorten in een prachtige kleurrijke soortenwaaier. Tijdens de libellenwandeling zagen we geen libel, maar wel veel andere mooie insecten zoals schorpioenvlieg, kleine vos en vloeivlekleverbeestje. Op expeditie voor vlinders en andere insecten kwamen daar nog heel wat soorten bij, want met 15 paar ogen kan geen beestje zich verstoppen. Met een grote groep kinderen en grote mensen werd langs de Lek gezocht naar schelpen en tot slot gingen we op pad om natuur in de breedste zin van het woord te beleven.

De weersverwachting was niet echt hoopgevend en toen we startten om 11 uur regende het pijpenstelen, maar toch knapte het weer op en konden we heel veel mensen verwelkomen op het NVWC-plein bij Bomvrij Noord. We kijken met een heel goed gevoel terug op een fijne en stimulerende dag!

Dank aan alle vrijwilligers van de NVWC die dit mogelijk hebben gemaakt. 🐦

De Vaas - deel 4

Knoopkruid

Knoopkruid op de vaas

door Annette van Berkel

fotografie Annette van Berkel, tenzij anders vermeld

In een serie van vier artikeltjes vertel ik over de belevenissen met enkele vazen met wilde bloemen. Dit is de vierde en laatste en gaat over knoopkruid op de vaas. Het knoopkruid raap ik op de net gemaaide dijk. De bloemen doen het erg goed op de vaas. Het staat ongeveer een week en blijft zolang de bloemen niet uitgebloeid zijn aantrekkelijk. Als je de maaimomenten van de verschillende dijken rond Culemborg in de gaten houdt kan je op verschillende momenten gemaaid knoopkruid vinden.

Het knoopkruid is van alle vaasbloemen die aan de orde geweest zijn het meest geliefd. Diverse soorten insecten maken er intensief gebruik van. Zowel hommels, solitaire bijen als zweefvliegen en vlinders komen regelmatig drinken of stuifmeel halen op knoopkruid. Ik behandel hier een aantal bezoekers.

Hommels

Het begon al direct op de dijk. De net omgemaaide en nog niet verwelkte planten werden nog volop gebruikt. Vooral door hommels en honingbijen. Zo zag ik iets opmerkelijks: een drinkende akkerhommel op een bloem van het gewoon knoopkruid werd aangetikt door een honingbij (zie foto). De hommel ging er direct vandoor waarna de honingbij op de bloem landde en begon te drinken.

Akkerhommel vlak voor aantikken door honingbij

Honingbij op knoopkruid na verjagen akkerhommel

Honingbij met knoopkruidstuifmeel

Akkerhommel werkster met zwarte haren op borststuk

Weidehommel werkster

Dit gezien hebbende zou je de vraag of honingbijen voedselconcurrenten zijn van hommels met ja, soms wel, beantwoorden. Het zal in elk geval duidelijk zijn dat honingbijen graag knoopkruid gebruiken.

Op de knoopkruidbloemen had ik vooral akkerhommels waaronder dieren met meer of minder zwart op het borststuk. Een enkele keer kwam een weidehommelwerkster stuifmeel en nectar verzamelen. Mannetjes hommels van verschillende soorten hingen langdurig rond op de bloemen.

Solitaire bijen

Diverse soorten solitaire bijen gebruiken knoopkruid als stuifmeel en nectarbron. Hier afgebeeld zijn kauwende metselbij en een grote klokjesbij. De kauwende metselbij en de grote klokjesbij gebruiken beide gangen in mijn bijenhotel. De grote klokjesbij drinkt alleen nectar op knoopkruid. Stuifmeel wordt uitsluitend op klokjes verzameld. De kauwende metselbij gebruikt ook het stuifmeel van het knoopkruid en verzamelt dat door met haar achterlijf met de verzamelharen op de stuifmeelhokjes te slaan.

Zweefvliegen

Snorzweefvlieg

Snorzweefvliegen gebruiken vrijwel alle beschreven vaasbloemen. Zo ook het knoopkruid. Zij vliegen vrijwel het hele jaar door. Het grappige is dat de winterdieren donkerder zijn dan de zomervliegen. Met name de snor, bij dit mannetje goed te zien, is bij winterdieren meer een zwarte streep en de 's zomers gele vlekken en banden neigen 's winters naar oranje (zie wintervlieg in Hak-al 2024-4, wilgenkatjes). Mannetjes zweven alleen of in groepjes op

beschutte plaatsen. Bij mij in de tuin zweven ze 's zomers vaak onder de eik op ca 2 m hoogte. De larven eten bladluizen op verschillende kruiden, struiken en bomen.

De bretelwimperzweefvlieg

Een bretelwimperzweefvlieg heeft twee witte streepjes op het borststuk: de bretels. Wimperzweefvlieg komt waarschijnlijk van de behaarde ogen. Deze soort komt regelmatig op het knoopkruid stuifmeel en nectar eten. De larven eten bladluizen in bomen.

Citroenpendelvlieg en doodskopzweefvlieg

Ook de citroenpendelvlieg en de doodskopzweefvlieg, 2 prachtige geel-zwart gekleurde zweefvliegen, gebruiken het knoopkruid als energie- en eiwitbron. Het zijn vliegen waarvan de larven leven in permanent vochtig tot natte omgeving met veel organisch materiaal.

Kleine bandzweefvlieg

De kleine bandzweefvlieg heeft net als bovengenoemde zweefvliegen wespachtig aandoende strepen op het achterlijf en lijken daardoor een beetje op een wesp. Dit op een wesp lijken om niet opgegeten te worden door vogels heet mimicry.

Terwijl op de dijk knoopkruid vaak gebruikt wordt door vlinders zie ik dat in de tuin toch wat minder. Een witte heeft wel eens even wat belangstelling maar tegen de tijd dat je je fototoestel gepakt hebt is 'ie al weer weg. Het gevolg is dat er geen mooie foto's van Kars van vaasknoopkruid bezoekende vlinders zijn. Om vlinderliefhebbers niet teleur te stellen hier toch een foto van Kars van een vlinder op knoopkruid op de dijk: een kleine vos. 🐝

Kauwende metselbij fouragerend op knoopkruid

Grote klokjesbij

Snor zweefvlieg mannetje zomervorm

Bretelwimper zweefvlieg

Citroenpendelvlieg

Doodshoofdzweefvlieg en kleine bandzweefvlieg

Kleine bandzweefvlieg

Kleine vos op knoopkruid op de dijk © Kars Veling

De jeugd in actie!

door Maartje van der Ploeg

Op 15 februari gingen we op zoek naar wintergasten. Wederom een grote groep kinderen had zich opgegeven voor de activiteit. Ze stonden te trappelen, met verrekijker in de aanslag. Een wintergast is een vogel die in de winter de noordelijk gelegen streken verlaat waar hij heeft gebroed, om in zuidelijker gelegen streken met een gematigder klimaat, te overwinteren.

De NVWC heeft in de loop der jaren flink wat zoekkaarten verzameld. Al die zoekkaarten zijn geordend en opgeslagen in een aantal bakken. In één bak vond ik een interessant formulier: zwanen, ganzen, eenden en overige vogeltelling Goilberdingerwaard uit 2016. Mijn interesse was gewekt; ik was benieuwd welke vogels van die lijst wij anno 2025 in de Goilberdingerwaard nog zouden zien. En zo geschiedde.

Oude tijden herleefden

Op de fiets vertrokken de kinderen, samen met twee meefietsende ouders en uiteraard Ewoud, Maartje, Robin en Jelle richting de uiterwaarden. Dit jaar bestaat de NVWC 50 jaar en dat wordt groots gevierd. Vroeger waren de kinderen wat ouder en werd er op de fiets op excursie gegaan. Dat doen wij eigenlijk niet meer; we blijven in de buurt van het clubhuis of verzamelen op een bepaalde locatie. De ouders komen er zelf met hun kinderen naartoe. Deze zaterdag herleefden weer oude tijden. De jeugd tot en met 12 jaar ging op de fiets op excursie. Gelukkig gingen er ook een paar ouders mee om ons te helpen met het fietsen.

De omstandigheden waren ideaal: het was bewolkt, 3 graden, windkracht 2. Het eerste stuk fietsen was niet zo spannend, onder de spoorbrug, langs de Engel van Culemborg en we waren in de Goilberdingerwaard. Daar was het gelijk raak met vogels. Bij de kribben in de buurt van de spoorbrug zagen we een fuut in winterkleed, hij zag er prachtig uit.

Wij zagen ook een aalscholver, deze had alweer zijn broedkleed aangetrokken. Helaas bleek het toch te koud voor Jelle, Maartje ging met hem terug naar de Steenuil en de groep fietste samen met Ewoud en de ouders verder richting Werk aan het Spoel. Langs de dijk werd op verschillende punten gestopt om in de verte te turen op zoek naar vogels. Bij Werk aan het Spoel werd ook nog een ommetje gelopen, via de armenboomgaard weer terug.

*fuut
meerkooet
aalscholver
zilverreiger
grauwe gans
kokmeeuw*

*kuifeend
zilvermeeuw
slobeend
krakeend
roodborstje
brandgans*

*kuifeend
ijsvogel
fazant
Canadese gans
kauw
kraai*

Renske had de belangrijke taak op zich genomen om op het sco-reformulier alles te noteren wat wij onderweg zagen. Helaas gaat Renske de jeugdgroep nu verlaten na jarenlang bijna geen enkele excursie gemist te hebben. Hopelijk blijft zij geïnteresseerd in de natuur.

Natuur in de stad

Met de kinderen zijn wij op 22 maart op zoek gegaan naar de natuur in de eigen stad. In de stad, daar is toch weinig groen te vinden? Nou, dat zal je verbazen. We hebben best leuke dingen gevonden. Tussen de straatstenen, op oude gebouwen, op de historische stadsmuur bij de parkeerplaats aan het Jach en in de speeltuin waar we even konden klimmen en klauteren nadat we iets lekkers hadden gegeten en gedronken. Gewapend met stoepkrijt gingen we op pad. De kinderen tekenden een grote cirkel om de planten heen en schreven erbij wat het was. Helaas, om de dieren die wij zagen konden we geen cirkel tekenen, zij bleven uiteraard niet zitten. Wij hadden dankbaar gebruik gemaakt van de Lentespeurtocht die de school van mijn zoontje die dag daarvoor ook had gedaan. Vanwege het stralende weer was het hartstikke druk in de stad. Onderweg kregen wij veel leuke reacties van mensen. "Hebben jullie die planten omcirkeld met krijt? Wat leuk, nu weten we wat er allemaal groeit in de stad. Kan mijn kind ook een keer mee op excursie?" Uiteraard, dat kan altijd!!

Driedoornige stekelbaars © Ewoud van der Ploeg

*Rode Amerikaanse rivierkreeft
© Ewoud van der Ploeg*

Karperluis © Ewoud van der Ploeg

*Kleine watersalamander
© Ewoud van der Ploeg*

Waterbeestjes vangen in Parijsch, altijd een succes.

Op zaterdag 12 april 2025 was het weer zover. Onze jaarlijkse activiteit passeerde weer de revue: op jacht naar waterbeestjes. Na een paar jaar in de Zump te hebben geschept, zijn we weer eens teruggekeerd naar de slootjes in Parijsch. Een paar jaar geleden vingen we hier van alles, waaronder een joekel van een snoek. Dit jaar liep het een klein beetje anders. Het bleek dat enkele weken voor onze komst alle slootjes waren geschoond. Hierdoor vingen we veel minder waterbeestjes dan verwacht. Desondanks hadden we toch een hele leuke middag, met soorten zoals de tuimelaar, kleine modderkruiper, kleine watersalamander en driedoornige stekelbaars. Helaas bleek ook de rode Amerikaanse rivierkreeft het Culemborgse water te hebben bereikt. We vingen meerdere grote exemplaren van deze invasieve exoot. Een superleuke vondst was die van een karperluis op een dode kolblei. Het is niet zozeer een zeldzame soort, maar wel eentje die je niet zomaar vindt. Ze zijn klein, doorzichtig en zitten op glinsterende vissenschubben. Toch kreeg Arthur het voor elkaar het beestje te spotten. Superleuk!!! 🐞

Over een dwerguiltje een triest maar bijzonder verhaal

Dwerguiltje bij centimeter

door Marianne Miltenburg

Eind januari 2021 vond ik een dode vogel op een buitenstoel in het Drentse dorp waar ik toen woonde. Het diertje was tegen het raam van een schuur gevlogen en zo in de stoel beland die eronder stond.

Ik dacht dat het een steenuiltje was (daar nestelen er in dat dorp een paar van), maar ik dacht ook meteen aan mededorpsbewoner Siemen Dijkstra, een vogelkenner en kunstenaar (bekend om zijn gedetailleerde houtsneden van landschappen, zoogdieren en dode vogels). Misschien wilde hij dit dode vogeltje ook gebruiken om het in een houtsnede te vereeuwigen.

Siemen kwam meteen op de fiets en stopte de vogel voorzichtig in een meegenomen doosje en in zijn fietstas. Eenmaal thuis vroeg hij zich af of het wel een steenuiltje wás. Bij nauwkeurigere inspectie rezen er twijfels over de soortbepaling, waarna roofvogelexpert Rob Bijlsma werd geconsulteerd. Hij bevestigde dat het geen steenuil betrof, maar de veel zeldzamere dwerguil (*Glaucidium passerinum*), een van de zeldzaamste uilen in Nederland!

Een lid van de lokale Steenuilenwerkgroep bevestigde de determinatie en wees op de kenmerkende verschillen met de steenuil: "De dwerguil is iets kleiner, heeft kortere witte 'wenkbrauwen' en toont een duidelijkere bandering op de vleugels dan de steenuil."

De roofvogelexpert legde uit: "De dwerguil, met een lengte van slechts 15-19 cm de kleinste uilensoort van Europa, is een bewoner van naaldbossen in bergachtige streken en komt voornamelijk voor in Scandinavië en Centraal-Europa. In Nederland is de soort een zeer zeldzame dwaalgast met slechts een handvol gedocumenteerde waarnemingen."

Geprepareerd

Toen rees de vraag wat te doen met dit zeldzame exemplaar. Zowel Naturalis als de Steenuilenwerkgroep toonde interesse. Uiteindelijk werd besloten dat de Steenuilenwerkgroep de vogel zou krijgen voor educatieve doeleinden. De uil werd geprepareerd en wordt nu gebruikt tijdens lezingen om het publiek bekend te maken met deze zeldzame soort.

Kunstwerk

Voordat de vogel aan de werkgroep werd overgedragen, maakte Dijkstra er een gedetailleerd kunstwerk van. Maar daarmee is het verhaal niet afgelopen:

In diezelfde week van mijn vondst hoorde ik een zacht, treurig klinkend piepje rond het huis: het geluid van de dwerguil (daar kwam ik achter toen ik het geluid opnam en vervolgens googelde); hoogstwaarschijnlijk de partner van de dode dwerguil. Na een paar weken werd zo'n 5 km verderop opnieuw een dwerguil gezien. Misschien wel de partner van de dode dwerguil ...

Ik vertelde van het geluid aan een bosonderzoeker en een paar boswachters. Alle vogelmannen waren het erover eens: "We gaan deze melding stilhouden naar het publiek om verstoring te voorkomen. En bovendien staat er voor je het weet een hele rij vogelaars met grote telelenzen in je tuin." De waarnemingen zijn wel doorgegeven aan de relevante instanties voor onderzoek en monitoring.

Ik ben blij dat het vogeltje juist bij mij in de tuin terechtkwam! 🦉

Dwerguiltje opgezet

Steenuiltje

Groene Lintje 2025 gaat naar Natuur- en Vogelwacht Culemborg

Bron: Instagram: natuurenvogelwachtculemborg

Tijdens een feestelijke bijeenkomst op Caetsshage heeft Natuur en Vogelwacht Culemborg (NVWC) het Groene Lintje 2025 in ontvangst genomen. De jury prijst de al 50 jaar (!) onafgebroken inzet van de NVWC voor de Culemborgse samenleving door natuur te laten ontdekken, helpen beschermen en met zijn allen van te laten genieten. Een kroon op dit jubileum is het Groene Lintje en als duw in de rug voor nog eens 50 jaar.

“Het motto van de NVWC is niet voor niets ontdekken, beschermen en genieten en juist die combinatie met gezelligheid en samenwerking maakt de NVWC zo'n sterke club”, aldus de jury. “De NVWC zet zich breed in en activiteiten zijn zowel voor leden als (nog) niet-leden toegankelijk, zoals natuuractiviteiten op de kinderboerderij. Binnen Culemborg heeft de NVWC zich ingezet voor het op de kaart zetten van het beschermen van onze groene leefomgeving, iets waar we al 50 jaar dankbaar gebruik van maken. Zij hebben zich ook ingezet om duurzame relaties op te bouwen met andere verenigingen en niet onbelangrijk de gemeente en haar ambtenaren. Juist door deze bruggen te blijven bouwen, stimuleren zij ook het ecologische beheer.”

*Tim de Kroon (GroenLinks Culemborg) spelgt het Groene Lintje op bij NVWC-bestuurslid Theo de Jong
© Miles Copping*

Een rietzanger of de rietzanger

door Ellen Geleedst, fotografie Paul van Veen

Iedereen in het onderwijs weet dat je niet mag zeuren over vakanties, want je bent in het onderwijs zeer ruim bedeed. Alleen dit jaar was er toch een complicatie, waarover ik even wil klagen. Mijn zoon en ik zitten allebei in het onderwijs (de een als leerling en de ander als leerkracht) en dit jaar hadden we door een speling van het lot niet twee weken tegelijk meivakantie. Gelukkig was er wel een week overlap, maar juist de meivakantie is in huize Van Veen-Geleedst de belangrijkste vakantie van het jaar. We hebben namelijk naast moeder en zoon ook een vogelaar-fotograaf in huis.

Iedereen weet dat vogelaars met een partner in het onderwijs wel mogen klagen over vakanties, want het is vaak te vroeg voor deze soort of te laat voor de doortrek. Enfin, dit jaar zochten we dus voor een week een bestemming die niet al te ver was, maar dan wel met Duitse broodjes en een grondig schone vakantiewoning tegen een betaalbare prijs. Het werd Duitsland.

Duits Groningen

Voor het eerst gingen we naar het Groningen van Duitsland: de Waddenzeekust. Met een huis in de buurt van Emden konden we een volkomen nieuw gebied verkennen, dat tegelijkertijd verrassend vertrouwd lijkt voor wie de Nederlandse Waddenkust en het Lauwersmeer kent. En ook de vogels in het gebied zijn vertrouwd: de nodige water-, riet- en weidevogels en verder het gewone spul. Maar al met al hadden we aan het einde van een ruime week toch 113 soorten bij elkaar gevogeld. Het gebied beviel ons prima, juist omdat alles nieuw was. Maar een weekje is lang genoeg om het in grote lijnen gezien te hebben. Bovendien kun je wat minder goed uitkijken over de Waddenzee; de afstand vanaf de dijk is doorgaans verder dan we gewend zijn in Nederland. Eigenlijk beviel het binnenland ons op de fiets nog het beste; leuke terpdorpjes en kleine landweggetjes. Een aangenaam fietsgebied is het zeker. Zoals gezegd, zitten er vooral de vogels die je ook tegen kunt komen in Groningen of Friesland. De weidevogels gaan ook rondom Emden niet geweldig, al konden we af en toe wel genieten van baltende kieviten of een vrolijke veldleeuwrik. Ook waren er volop kiekendieven aanwezig. De rietgebieden zijn in vergelijking met de Nederlandse kant van de Dollard wat minder uitgebreid. Dat heeft ook gevolgen voor de aanwezigheid van bepaalde vogelsoorten. Zo waren er baardmannetjes, maar ze waren wel op een hand te tellen. De snor liet zich welgeteld één keer horen. Alleen één vogel overtrof werkelijk alles: de rietzanger. In elke watergang, op elke kwelder en in elke pol met drie rietstengels zat wel een rietzanger te zingen.

Het geluid van de rietzanger

Nu zijn zangvogels in het riet niet voor iedereen te determineren. Vaak hebben ze de kleur aangenomen van het riet en zijn ze behoorlijk uitwisselbaar wat uiterlijk betreft. Alleen de rietgors kan ik herkennen aan zijn donkere petje (het mannetje dan). Vaker moet de zang uitkomst brengen en dat vind ik lang niet altijd een gemakkelijke opgave. De grote en de kleine karekiet herken ik wel aan hun zang, maar het onderscheid tussen die twee valt me niet altijd mee. En dan zijn er nog de fitis en het baardmannetje. Soms ook klinkt de zang van de blauwborst, de bosrietzanger, de snor of de sprinkhaanzanger. De laatste jaren is daar de Cetti's zanger bijgekomen. En er zijn nog de grasmus en de graszanger. Voor een geoefend vogelaar zijn ze beslist niet te verwarren. Maar voor

velen onder ons echt wel.

Alleen deze vakantie viel het me gigantisch mee. Doordat de rietzanger zo massaal aanwezig was, heb ik zijn geluid echt leren kennen. Na die week kon ook ik zeggen wat nu een rietzanger en wat een andere zanger in het riet was. Een rietzanger of de rietzanger, zeg maar.

Onze zoon van bijna achttien had een prachtige omschrijving voor het geluid van de rietzanger. Ik deel het hier graag, want het kan echt helpen om de zang te gaan herkennen. Hij refereerde aan een stukje cabaretprogramma van Jochem Myjer. Probeer de volgende zinnen maar eens snel te lezen, dan hoor je het in gedachten Jochem Myjer zeggen: "Ken je dat? Ken je dat? ADHD? Ken je dat?" De rietzanger deed hem denken aan die zinnen. Luister maar eens naar het geluid op de site van de Vogelbescherming. Er worden meerdere geluidjes weergegeven, maar ik vind de gelijkenis tussen het eerste geluid en Jochem Myjer verbluffend.

De rietzanger herkennen aan zijn uiterlijk

Als je elke honderd meter weer een andere soort hebt, dan geef ik het herkennen snel op, zowel op geluid als op uiterlijk. Want nu het steeds dezelfde zingende rietzanger was, herkende ik ook de wenkbrauwstreep. Een hele felle, duidelijke streep net boven het oog. Ervaren vogelaars vinden hem daar heel eenvoudig aan te herkennen. En ik nu eigenlijk ook wel. Ook de donkerbruine vleugels worden wel vermeld in de literatuur, maar dat vind ik zelf een wat lastiger onderscheid.

De rietzanger heeft ook nog een extraatje dat kan helpen bij hem te herkennen en dat is zijn gedrag. Hij is dol op zangvluchtjes; even uit het riet omhoog komen en volop zingen in vlucht. Ook een eigenschap die hem herkenbaar maakt voor de minder ervaren vogelaar. Geen spectaculair gebied dus, daar bij Emden. Maar wel een leuke bestemming om eens een weekje iets heel nieuws te bekijken. Want fietsen over een dijk of langs boerenlandweggetjes, wie houdt daar nu niet van? Trouwens, ook de fotogenieke koolzaadvelden ontbraken niet. Paul heeft flink wat tijd doorgebracht met wachten op een blauwborst, precies op een hoge stengel in zo'n knalgeel veld. Uiteindelijk is dat gelukt; zie de foto hier bij het artikel. En daarmee had hij in al die uren wachten ook de nodige rietzangers in het koolzaad vastgelegd. Dus denk bij het zien van de foto's bij dit artikel nu niet dat de rietzanger beter koolzaadzanger had kunnen heten. Ze zaten heus ook op bijna elke rietstengel.

De naam rietzanger

Je hoeft dus geen grote geleerde te zijn om de link te leggen tussen de rietzanger en zijn naam: hij zingt vaak in het riet. Ook de wetenschappelijke naam kan op die manier worden verklaard. Die naam is namelijk *Acrocephalus schoenobaenus*, wat zoveel wil zeggen als

spitskoppige beklimmer van biezen en russen. De Engelse naam *Sedge warbler* kan vertaald worden met zegge-grasmus. Ook het merendeel van de streeknamen heeft een verwijzing naar het riet: rietmus in Noord-Brabant, rietvinkje in Groningen of moerasrietzanger in Vlaanderen.

Een enkele streektaal heeft het geluid centraal staan. Zo kwam ik de Zuid-Limburgse benaming allerlei-zanger tegen. Maar de fraaiste benaming, die het dichtst bij de ADHD-omschrijving van mijn zoon komt, is de Rotterdamse naam. Daar heet de vogel namelijk trim-tram of trimtrampje, wat zoveel wil zeggen als herrieschopper. Heel toepasselijk! 🐦

*Grote foto en rechts rietzanger
Onder blauwborst*

Big Day 2025

9 – 10 mei

Job de Boer en Daniël Beuker winnen met ruime voorsprong 24ste Big Day

door Louis van Oort

De 24ste Big Day van de NVWC is met grote voorsprong gewonnen door het team bestaande uit Job de Boer en Daniël Beuker. Ze zegevierden in deze 22-uurs vogelkijkmarathon door 114 vogelsoorten te vinden, waaronder een Europese kanarie. Dit is een voor onze regio zeer zeldzame soort.

*Het winnende team met de Gouden Snip:
Job de Boer (rechts) en Daniël Beuker © Jandirk Kievit*

De zeven deelnemende teams namen in totaal 130 soorten waar, waarmee het record van 2023 werd geëvenaard. Tot de bijzonderste soorten hoorden – naast de Europese kanarie – zwarte wouw, kwartel en goudvink. Job en Daniël zagen en hoorden dus 114 soorten en wonnen daarmee de hoofdprijs: wisseltrofee de Gouden Snip. Juryvoorzitter Tom Zeegers reikte de trofee uit, die hij vorig jaar zelf nog had gewonnen met Louis van Oort. Op respectabele afstand werden twee teams gedeeld tweede met 109 soorten. Het ging om Bas Engels en Astrid Potiek (ook vorig jaar tweede) en het team van Dirk van Opheusden en Jandirk Kievit. Het team van Berry Lucas en Erwin 't Lam pakte de vierde plaats (107), terwijl Arjan Brenkman en Louis van Oort vijfde werden (106). Het team van Theo Boudewijn en Jan Dirk Buizer kon alleen de vrijdagavond meedoen en kwam daarin tot een respectabele 72 soorten.

Openbare Big Day

Bijzonder dit jaar was dat Gerrit Jan Klop deze keer voor het eerst een 'openbare Big Day' deed. Klop, die maandelijks een vogelexcursie verzorgt in en rond Culemborg, deed 'gewoon' mee aan de Big Day, maar iedereen die dat wilde, kon zo lang hij of zij zin had met hem mee om ook mee te doen. Op deze manier wisten Klop en de verschillende deelnemers 104 soorten bij elkaar te sprokkelen. Door de bijzondere deelnamevorm deed dit team buiten mededinging mee.

22 uur

De Big Day is een wedstrijd waarbij teams van twee personen in een gebied van ongeveer 80 km² (globaal tussen Culemborg, Beesd en Buren) in 22 uur tijd zoveel mogelijk vogelsoorten moeten proberen te vinden. Daarbij mogen zij alleen gebruik maken van een fiets als

Bijna alle teams namen 5 minuten na de start de pont © Louis van Oort

De helft van team BrenkOort in de Goilberdingerwaard © Louis van Oort

vervoersmiddel. Deze keer vond de Big Day plaats van vrijdag 9 mei 19.00 uur tot zaterdag 10 mei 17.00 uur.

Afterparty

Na afloop werd traditioneel de deels door het NVWC-bestuur gesponsorde Chinese maaltijd genuttigd, onder het genot van een biertje/frisje en wagonladingen sterke verhalen. Zoals zo vaak vond deze heerlijke 'afterparty' ook nu weer plaats op het binnenhofje van o.a. Gerrit Jan en Jandirk op EVA Lanxmeer. Met de laatste energie die na 22 zware uren restte werd weer een epische Big Day afgesloten. Op naar de jubileumeditie van 2026, wanneer de Culemborgse Big Day 25 jaar bestaat! De complete soortenlijsten van de team zijn te vinden op: [Natuur- en Vogelwacht Culemborg](https://natuur-en-vogelwacht.culemborg.nl) (waarneming.nl) 🐦

Twée stippen langs de Lek: Team BrenkOort, Arjan en Louis, gespot vanaf de Liniepont © schipper Eric van Grieken

Team Berwin op de pont © Louis van Oort

Mijn 24ste Big Day in vogelvlucht

door Job de Boer

TE-PIET! TE-PIET!! TE-PIIEET!!!

Verdomde scholekster! Ik word wakker en zie dat het 03:06 uur is. Te vroeg om al op te staan. Te laat om nog een goede ronde slaap op te pakken. Ik lig wakker en het soortenpalet van de avond ervoor komt voorbij.

Bas (team BaAs) bij zonsondergang in de Beusichemse waard-1 © Astrid Potiek

Pontische meeuw om klokslag 19:00 uur was een veelbelovende start. In de Steenwaard vinden we naast talloze graspiepers, roodborsttapuiten, verschillende krooneenden en fijn spul als braamsluiper, tweemaal paap, langsvliegende kokmeeuwen en een purperreiger. Opeens roept Daniël 'VALK!' en ik speur de lucht af. Lange tijd kunnen we de vogel in de telescoop volgen. Na beraad determineren we de vogel als mini-slechtvalk, ofwel een smelleken. Met een grote glimlach op ons gezicht geven we elkaar een boks.

Trouw voor het leven

Daniël en ik zijn al 24 jaar een duo als het om de Big Day gaat en hebben trouw gezworen voor het leven. Ook de 75ste Big Day doen we samen, al moet ik z'n driewieler duwen. Ook tegen die tijd kookt hij vast vooraf weer een heerlijke maaltijd en zorg ik voor mini-marsjes en twee blikjes Red Bull (1x per jaar mag dat?). Verder zijn kenmerkend voor ons als duo de vooraf laaggespannen verwachtingen en het ieder jaar opnieuw ontbreken van enig strijdplan. Als we maar lol hebben, de soorten komen vanzelf. En zo geschiedde. In de Steenwaard zien we verder nog een kolgans, ijsvogel, een

hoog overvliegende grutto en een paartje wintertaling. Daarna is het tijd voor uilen en bier. Via de Lazaruswaard, waar in de avond-schemering een boomvalk met prooi vliegt, fietsen we richting Oudaseweg. Onderweg komen we een alarmerende gekraagde roodstaart en jonge bosuilen tegen. Op de Oudaseweg staan Bas en Astrid, in het donker. Zij wachten op vier uilensoorten in 10 minuten. Althans, dat is de belofte van vorig jaar. Alleen steenuil laat zich in de verte horen. We wachten nog even, maar het levert niets op. Ja, een steeds sterker toenemende zin in hop. Dus we besluiten naar huis te gaan voor een Belgische rakker.

Om 03:15 uur lig ik nog steeds wakker. De scholekster houdt z'n kop, maar nu is het een ransuil die naast m'n raam aan het roepen is. Ik besluit Daniël lekker te laten slapen.

Klere-eind fietsen

Anderhalf uur later sta ik bij Daniël op de stoep. Ransuil kunnen we vergeten. We ontbijten met goede muziek en een gebakken ei. We stappen op de fiets richting het Tichelterrein. Nee hoor, grapje. Dat is altijd zo'n klere-eind fietsen en het levert jaar na jaar steeds

De deelnemers wachten gespannen op de uitslag © Jandirk Kievit

minder op. En laat ik dodaars nou net vorige week nog gezien hebben in de plasjes bij pont Beusichem. We fietsen wél richting de Regulieren en schrijven onderweg gele kwikstaart bij. Op de Zeedijk horen we een knaller. Een goudvink! Joepie! Later slaan we rechtsaf de Parralelweg Oost in, daar zit tegenwoordig altijd nachtegaal. Maar dan moet je er wel even naartoe fietsen ...

Ietsje verderop taah-taah-taah't een matkop, zingt nog een gekraagde roodstaart en horen we volop boompiepers, grauwe vliegenvangers en appelvinken. Arjan en Louis zien we nog net niet verkleed als bomen een bosje induiken in de hoop op kleine bonte specht. Dat mislukt ook hen.

Het is even later de Busterweg waar onze aandacht wordt getrokken door een supersnelle zang. Een voor ons allebei zeer bekend geluid, maar toch we kunnen het niet direct plaatsen omdat de vogel steeds kort en met tussenpozen zingt. We spitsen onze oren en geven elkaar een seintje als één van ons de vogel hoort. De wind gaat even liggen en in de boom voor ons zingt een Europese kanarie! Hoppaaa!! En dat op bijna dezelfde plek als waar we jaren geleden met lammergier ook al zo'n knaller hadden.

Het gaat lekker. De broedvogels laten zich vrij makkelijk zien en horen en het aantal krenten stijgt. We fietsen door naar de Goilberdingenwaard via de Rietveldseweg waar een zwarte wouw laag over onze hoofden vliegt. Verder zien we in dat uur ook havik, bruine kiekendief, steenuil, ringmus, tapuit, slobbeend, tafeleend, kleine plevier en nog een purperreiger.

Zo zie je maar (niet)

We nemen opnieuw de pont en fietsen langs de Buitenwaard voor kluut (dank team BaAs). Daar staan ook vier (regen)wulpen. De beloofde dodaars laat zich direct zien in de plasjes pont Beusichem en via die kant lopen we de Kerswerf in. In de verte zien we een man zomertaling en twee afwijkende tureluurs. Of nee, het zijn zwarte ruiters!! Achteraf begrepen we dat bovengenoemde soorten niet vanaf de 'dijkzijde' te zien waren. Zo zie je maar. Of zo zie je maar niet, dat kun je ook zeggen.

Nog een paar uur te gaan, welke soorten moeten we nog? In ieder geval die nekhernia-boomklever. Godzijdank horen we in de Plantage al snel een exemplaar en daar roept ook een groene specht, ook die moesten we nog. Fraai is de waarneming van een bonte vliegenvanger aan één van de naastgelegen Dreven. We maken de balans op en tellen best wat krenten en veel pap. Dit kon weleens onze beste uitslag worden. Niet eens zo moe brengen we het laatste uur door op de dijk. Een grote mantelmeeuw zou leuk zijn, al blijft deze soort uit. Wel zien we een rode wouw aan de overkant van de Lek. Maar helaas: de vogel blijft buiten het werkgebied hangen. Gevalletje accepteren, het is bijna 17:00 uur.

Uiterst kalm

Het is ouderwets gezellig en vertrouwd in de nazit en rondom de prijsuitreiking. De verhalen vliegen over tafel en zoals altijd is de spanning bij de teams voelbaar. Daniël en ik zijn uiterst kalm valt me met terugwerkende kracht op en bovenal trots op onze score. De eerste plaats verraste ons dan ook, wat zijn we blij. Op naar editie nummer 25 van dit prachtige event. 🐦

114 Vogelsoorten

door Daniël Beuker

Ik ben de tel kwijt, jarenlang heb ik geroepen dat ik de 20ste keer samen met Job de Big Day doe. Dan zal het nu wel de 24ste keer zijn geweest. Afijn, we gaan lekker in de Regulieren naar roofvogels zoeken ...

Al heel lang dus doe ik samen met Job mee aan de Big Day. Een wedstrijd met vrienden, een hobby niet ver van huis, maar voor ons persoonlijk ook een moment van 24 uur met elkaar, waarbij de hoogte- en dieptepunten uit dit leven de revue passeren. De meeste jaren hebben we een grote mond en de intentie te gaan winnen. Vaak pakt dat anders uit en hebben we vooral veel lol gehad en klinken voldaan het glas. Dit jaar ging het anders. De avond van de voorbereiding hebben we besloten: weet je wat, we zien wel. Ik ga in ieder geval niet voor een grutto helemaal naar Buurmalsen fietsen. Geheel ontspannen dus verschenen wij aan het startpunt waar jurylid Tom Zeegers het startschot gaf.

Smelleken

Vrijwel de eerste soort die zich aandiende was een Pontische meeuw. De vogel vloog recht over de teams die op dat moment zich haastig uit de voeten probeerden te maken. Dit zijn wel de soorten waar het om gaat. De lijst vult zich verder wel met de bulk. Zoals eigenlijk ieder jaar steken wij gelijk de Lek over voor een wandeling om de Steenwaard. Graspieper, purperreiger en braam-

sluiper hebben we hier vrij vlot. Dan dient een klein valkje zich aan. Nog voordat de determinatie rond is bellen we team BerWin (Berry en Erwin) dat verderop staat met de mededeling dat er een mogelijke roodpootvalk vliegt in de hoop dat deze de vogel ook nog oppikken. Na betere bestudering van de vogel blijkt het om een smelleken te gaan. Dat is ook een hele fijne soort! Verdere 'nice to have'-soorten hier waren lepelaar, paap, ijsvogel, krooneend en bruine kiekendief.

Op weg naar de pont vonden we een paartje wintertaling en een kolgans. Eigenlijk was het al tijd om naar een plek voor uilen te gaan, maar het was zo'n mooie avond dat we besloten over de dijk richting het oosten te fietsen. Ter hoogte van Pickse bogerd was een bosuil te horen. Ook zat hier een gekraagde roodstaart te alarmeren. Dat ging best lekker. Het doel was nu naar de plek te fietsen waar je 'volgens de verhalen' alle uilen binnen een half uurtje kon horen. Daar aankomend troffen we team BaAs (Bas en Astrid) en dan begint het spel met aftasten, vragen en politiek correct antwoorden. Hoewel het heel gezellig was liet enkel een steenuil zich horen.

Bier en een beetje medelijden

We besloten het half uur niet vol te maken en om 22:21 uur fietsten we naar mijn huis waar we traditiegetrouw onder het genot van een biertje de lijst zouden opmaken. Voor de deur kwamen we team BrenkOort (Arjan en Louis) tegen die na een leuke band vanaf Everdingen naar huis waren komen lopen en nog op pad moesten voor de uilen. Er was wel een beetje medelijden, maar wij gingen eigenlijk bier drinken. Dat doen we in de tuin met altijd nog een kans op een overvliegende roepende vogel. Nadat we in een stoel waren geploft hadden we beide geen behoefte energie te steken in de lijst. Morgen weer een dag ...

Rond een uur of vijf verscheen Job bij mij aan de achterdeur en kon hij aanschuiven voor het ontbijt met koffie en gebakken eieren. Job had vannacht last gehad van een roepende ransuil in de tuin. Een soort die we nog niet hadden. Een soort die na het gaan van de wekker zijn snavel niet meer heeft opengetrokken en zo niet op de lijst gekomen is.

Na het maken van een plan stapten we op de fiets om richting de Regulieren te gaan. Om zes uur drong de eerste soort zich aan in de vorm van een koolmees. Over het Chopinplein vloog een roepende gele kwikstaart. Daar hebben we ook wel eens meer moeite mee gehad. Een grote zilverreiger vloog voor de opkomende zon langs over de dampende weilanden. Ook die kan je maar beter hebben. Op weg naar de ingang ter hoogte van de Platteweg hoorden we een goudvink zingen langs de Zeedijk. Heel fijn! Ter hoogte van de ingang hebben we besloten toch even door te fietsen voor de nachtegaal die langs de Parallelweg Oost zat te zingen. Dat ging vrij makkelijk. Matkop hebben we ook vaak daar in de buurt. Laten we die ook doen. Dat ging ook al vlot.

Europese kanarie

Wielewaal, appelvink, sperwer, blauwborst lieten zich zo bijschrijven. Kleine bonte specht is niet gelukt. Ook hier zat een gekraagde roodstaart te zingen. Even later klonk een geluid wat even moest landen, maar dat we beiden goed kenden uit Zuid-Europa. Hier zat

een Europese kanarie te zingen! Hoewel we de vogel niet te zien kregen, was dit wel duidelijk. Rond een boerderij hield de vogel zich op in een groep groenlingen. En door!

We besloten de Regulieren op een later moment aan te doen wanneer er meer thermiek was. Na een spotvogel en een havik die maar door één persoon is gezien kwamen we aan bij de Holderweg. Hier lieten een torenvalk en een paar haviken zich goed zien. Eerdere jaren probeerden we zwarte roodstaart op het industrieterrein. Dit keer was het plan deze over te slaan en door te rijden naar de nieuwe wijk 'Forteneiland' waar ik de week ervoor een zwarte roodstaart had horen zingen. Voordat we die fiets op de standaard hadden staan zong de vogel en liet ook een huiszwaluw zich zien. Omdat andere teams hier een jaar eerder tapuit hadden, besloten we die te gaan zoeken. Dat lukte vrijwel gelijk en we konden door richting de dijk voor watervogels. Onderweg bij een nieuw gegraven sloot met flauwe oevers zaten twee slobbeenden. Voor ons de enige van de Big Day! Ook zat hier een paar kleine plevier. Onderweg naar de dijk scoorden we ringmus en zilvermeeuw. Een roofvogel die te snel achter de bomen verdween had de kenmerken van zwarte wouw. De enige kans die we nog hadden was dwars een weiland in te fietsen. En met succes. De vogel is als positief gedetermineerd en werd even later door een andere vogelaar in de richting waar deze heen vloog gemeld. Hoppa! Op de dijk lieten we de telescoop over de Goilberdingerwaard glijden. Een man tafeleend zwom hier even door het beeld.

Tot het naadje

Met het idee alle tijd te hebben begonnen we toch een plan voor de laatste uren te maken. Eén ding was zeker! De Red Bull bewaren we voor in de Plantage als we met rode ogen naar boven staan te turen naar die boomklever die ergens boven in een boom zit. Patrijs ... Een soort die wij zelden op de Big Day hebben zou nu moeten lukken. En we spreken af dat wanneer we patrijs vinden we tot het naadje gaan. Dan zit alles mee en moeten we voor de winst gaan!

Big Day 2025

*Het winnende team Job en Daniël op het eindfeest
© Jandirk Kievit*

Patrijs lukte niet, maar goed we waren er nu toch. We gingen weer de pont bij Culemborg over om over de dijk naar pont Beusichem te fietsen. De nieuw gegraven natuurontwikkeling zou toch nog wat moeten kunnen opleveren. Van de pont af fietsend wordt mijn aandacht getrokken door een baltsende grutto boven de Steenwaard. Zo, dat is een fijne. Al fietsend merken we dat wanneer we de route andersom hadden gedaan we wind mee hadden gehad. Maar ja, als ...

De nieuw gegraven nevengeulen kwamen al gauw in zicht. Veelbelovend qua biotoop maar erg stil. Na een tijdje kwamen we

erachter dat het ook een mooie dag was om ganzen te jagen. Uit de bosschages naast een groep (naar later bleek) nepganzen kwam een aantal jagers tevoorschijn. Na het zien van een veldleeuwerik zijn we doorgefietst naar een wat ruimere plas. Hier was meer te beleven. Van een afstand waren vier steltlopers te zien. De afstand was te groot om het onderscheid wulp of regenwulp te maken, dus we fietsten dichterbij waar ook team Double D (Jandirk en Dirk) stond. Ze hadden de vogels ook gezien, maar de waarneming werd overstemd door een nog betere soort die vlak voordat wij kwamen was opgevlogen. Een geelgors hoorden we later bij de finish. Mooie soort.

Eenmaal weer terug aan de Culemborgse kant kopten we vrij makkelijk dodaars, zwarte ruiter en zomertaling in. Hier vloog voor ons de enige stormmeeuw over in een groep met vier kleine mantelmeeuwen. Door deze samenstelling was te achterhalen dat dezelfde stormmeeuw ook door een ander team was gezien.

Tijd voor Red Bull

Gauw door naar de Plantage! De tijd begon nu echt te dringen. We hadden nog geen groene specht bijvoorbeeld. Op de dijk hadden we met Klaartje afgesproken. Het zusje van Job komt vrijwel ieder jaar trouw een koud biertje brengen wanneer we deze het hardst nodig hebben en voorziet ons van een peptalk waar je nog een tijdje op kunt teren. Eenmaal in de Plantage ging het blikje Red Bull dan eindelijk open. We hadden best een tijdje uitgetrokken voor deze soort, maar op aanwijzen van Dirk hadden we die ook snel in de pocket. Bij het wegfietzen werden we uitgelachen door een groene specht. Dat was nog nooit zo fijn geweest.

Het was nu half vier geweest. We gingen de bonte vliegenvanger langs de vier dreven proberen. Deze zat vrij fanatiek te roepen in een dichte berk. Toen wisten we nog niet dat het onze laatste soort was geweest voor die dag. Een bezoek aan de Regulieren zat er nu niet meer in. We hebben nog een poging gedaan ransuil te vinden in een boom waar Job hem de week ervoor zag. Die boom was leeg. Over de dijk fietsten we richting het centrum van Culemborg toen Job ineens een roofvogel in beeld kreeg aan de overkant van de Lek. Een rode wouw! Maar ... Hij was ver. Het was net buiten het werkgebied en hoewel hij met zijn kop naar onze kant wees, leek het er niet op dat hij dichterbij ging komen. Helaas.

Op de dijk kwamen we Camiel Heunks tegen, mijn collega. Hij wist te vertellen dat een ransuil al enige tijd in een boom bij hem in de tuin zat en of we wilden komen kijken? Nou kon dat nog precies. Maar helaas hebben we ook deze ransuil niet gevonden. Mogelijk was de vogel door de warmte dieper tegen de stam van de naaldboom gaan zitten en daarmee niet zichtbaar.

Eindfeest

Om 16:55 kwamen we aan in de hof in Eva Lanxmeer. Hèhè, maar waar zijn de andere teams? We hadden niet goed gecommuniceerd en de andere teams stonden bij de Steenuil te wachten. Zonder een diskwalificatie op te leggen mochten de andere teams alsnog aansluiten voor het eindfeest.

Nu moesten we toch echt een keer de lijst gaan invullen. Hoewel het verzamelen van de waarnemingen digitaal gaat is een lijst handig om een check te doen van welke soorten je bent vergeten in te vullen. Op dit moment beseften wij dat we het eigenlijk best goed hadden gedaan. We hadden het heel goed gedaan eigenlijk en ook nog een aantal soorten (appelvink, buizerd, heggemus, boompieper en scholekster) vergeten in te voeren.

Toen kwam de prijsuitreiking en steeg de euforie. We hadden relaxed ons best gedaan en het was gelukt! Honderdveertien soorten vogels hadden we gezien en een geweldige 24 uur gehad en helemaal niet in de Regulieren geweest.

Volgend jaar ga ik met iemand anders. 🐦

COLOFON

Hak-al is een uitgave van de Natuur- en Vogelwacht Culemborg en wordt gratis onder haar leden verspreid.

NATUUR- EN VOGELWACHT CULEMBORG (NVWC)

Steenovenslaan 20
4101 AM Culemborg
Triodosbank: NL53TRIO 0781 404 312
KvK Tiel : 40156764
e-mail : post@nvwc.nl
website: www.nvwc.nl
Twitter / X: @NVWCulemborg
NVWC op Instagram:
[natuurenvogelwachtculemborg](https://www.instagram.com/natuurenvogelwachtculemborg)

ISSN 2950-6204

ANBI

(Algemeen Nut Beogende Instelling)
De NVWC is een ANBI-instelling:
een gift aan de NVWC is aftrekbaar van het
belastbaar inkomen.

REDACTIE

Hoofredacteur: Louis van Oort
Gabrielle van Appeldoorn
Berry Lucas
Vormgeving: Eric van Grieken
hakalopmaak@gmail.com

OVERIGE ILLUSTRATIES

Eric van Grieken

DRUK

BladNL
Oplage: 450 exemplaren

VRAGEN OVER BEZORGING

Johan de Kruif 0345 – 515 767

Distributie:

Joke Andringa, Marten Batterink,
Ans van den Berg, Yme Jan en Jaaike Bosma,
Jan Dirk Buizer en Mirjam Melman,
Carolien Duivenvoorde, Jannus Geleedst,
Marga Gerards, Jurgen Geven, Gerdit Greve,
Caroline van der Laan, Jeroen en Jhemila
van Leeuwen, Yvonne Jakobs-Lommers,
Leo van der Kooij, Annemarie Roelink,
Wim en Carla Rubers, Winny Verdouw,
Marja ten Voorde, Harry van de Warenburg,
Frans Waroux

Overname van artikelen, tabellen en schema's
is alleen toegestaan met de volgende bron-
vermelding. "Bron: Hak-al 02-2025, Natuur- en
Vogelwacht Culemborg." Overname van foto's
of illustraties is zonder toestemming van de
fotograaf of illustrator niet toegestaan.

De redactie behoudt zich het recht voor
aangeleverde artikelen in te korten, aan te
passen, niet te plaatsen en aangeleverde
afbeeldingen niet op te nemen.

www.nvwc.nl

ADRESSEN EN INFO

BESTUUR

Contact opnemen met bestuur kan door te
mailen naar bestuur@nvwc.nl of te bellen.

Kars Veling (voorzitter)

0345 – 531 689

Martin Heerschop (secretaris)

06 – 25 04 12 61

Johan de Kruif (penningmeester)

0345 – 515 767

Gijsje van Ingen

nvwc.vaningen@gmail.com

Theo de Jong

0345 – 519 946

Emmie Nuijen

enuijen@xs4all.nl

Ruud Post

VERTROUWENSPERSOON

Carolien Duivenvoorde
carolienduivenvoorde@pscd.nl
0345 – 505 423

INSECTENWERKGROEP

Kars Veling
0345 – 531 689
insectencoor@nvwc.nl

JEUGDGROEP

Maartje van der Ploeg
06 – 10 75 98 66
Ewoud van der Ploeg
06 – 28 06 36 81
jeugdcoor@nvwc.nl

KNOTWERKGROEP

Harry van de Warenburg
06 – 44 70 47 54
knotcoor@nvwc.nl

LEZINGEN EN CURSUSSEN

Annette van Berkel
0345 – 531 689
lezingcoor@nvwc.nl

NESTKASTWERKGROEP

Harry van de Warenburg
Gerrit van Utrecht
nestkastcoor@nvwc.nl

PLANTENWERKGROEP

Bram Schenkeveld
bramschenkeveld@gmail.com

TUIN- EN KLUSWERKGROEP

Frans Waroux
0345 – 515 393
kluscoor@nvwc.nl

VOGELWERKGROEP

Gerrit-Jan Klop
06 – 51 14 86 42

ZOOGDIERENWERKGROEP

Jurgen Geven
0345 – 533 756
zoogdierencoor@nvwc.nl

VRAGEN OVER INSECTEN

Annette van Berkel
0345 – 531 689
lezingcoor@nvwc.nl
Ewoud van der Ploeg
Agrius_convoluti@hotmail.com
Maartje van der Ploeg
peetmaartje@hotmail.com

Alleen al voor die vier schitterende Hak-als per jaar zou je lid worden!

Ontdekken, beschermen, genieten!

Leden van de Natuur- en Vogelwacht Culemborg zijn graag met de natuur bezig. Al die enthousiaste leden zorgen voor gezelligheid en een goede samenwerking, voor het goede doel en zeker voor een inspirerende vereniging.

Wij zijn allemaal vrijwilligers en organiseren activiteiten die openstaan voor iedereen, dus ook voor niet-leden. Lezingen, excursies of natuurwandelingen bijvoorbeeld. Op onze website staan de jaarkalenders voor de senioren en voor de jeugd. Behalve de activiteiten op de twee kalenders, organiseren de werkgroepen ook diverse eigen activiteiten.

Lid worden?

Vul het aanmeldingsformulier in op onze website: www.nvwc.nl.

Wat krijg je voor je lidmaatschap?

Vier keer per jaar het schitterende verenigingsblad de Hak-al. Aankondigingen van alle activiteiten via de maandelijkse e-mailnieuwsbrief Tsjiepl! Mogelijkheid om deel te nemen aan alle activiteiten. Lid worden van een of meer werkgroepen. Stemrecht, je kunt dus meebeslissen over het beleid van de NVWC.

Big Day 2025

De deelnemende teams één minuut voor de start van de Big Day, op vrijdag 9 mei 19:00 uur aan de Steenovenslaan in Culemborg © Tom Zeegers

V.l.n.r. Gerrit Jan Klop, Arjan Brenkman, Jandirk Kievit, Dirk van Opheusden, Louis van Oort, Berry Lucas, Job de Boer, Daniël Beuker, Theo Boudewijn, Astrid Potiek, Bas Engels, Melle van Dijk, Erwin 't Lam, Jan Dirk Buizer en Martine Kriesch

Agenda NVWC

In de Tsjiepl en op de website wordt de actuele stand van zaken over de activiteiten bijgehouden.

Deadline inleveren kopij Hak-al 2025 – 3:
18 augustus 2025

www.nvwc.nl

